

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
ہست کلید در کنج حکیم

درسنامہ علوم و فنون ادبی (۱۱)

پایہ دھم - دورہ دوم متوسطہ

مبانی برنامه درسی علوم و فنون ادبی دوره دوم متوسطه

زبان و ادبیات فارسی، بار گران میراث ارزشمند فرهنگی نسل‌های گذشته را بر دوش دارد. آشنایی با این ذخایر، زمینه دست‌یابی فraigiran به مراتبی از حیات طبیه را فراهم می‌سازد و از طرفی نقش مهمی در تقویت خلاقیّت و کاربرد درست مهارت‌های زبانی و ادبی دارد.

ضرورت برنامه‌ریزی و تأثیف جدید در دوره دوم متوسطه

این کتاب حاصل تحوّلی است که از دوره ابتدایی آغاز گشته و اکنون به دوره دوم متوسطه رسیده است.

دلایل تغییر:

۱. تغییر رویکردهای آموزشی زبان فارسی در ابتدایی و لزوم تداوم آنها در متوسطه: تغییر در محتوای دروس، فعالیّت‌ها، تمرین‌ها و حتّی نحوه مدیریّت کلاس و درس مبتنی بر همیاری، مشارکت و فعال بودن

دانش‌آموز در قالب گفت‌وگو و تحلیل متون

۲. تغییر در سیاست‌ها و نگرش‌های آموزشی و برنامه‌ریزی: نظام آموزشی باید دانشآموزان را به خودبازی و خودشکوفایی برساند تا در نتیجه:

أ- دانشآموزان بتوانند توانمندی‌های خود را برای موفقیت در رویارویی با چالش‌های پیش رو کشف و استخراج کنند.

ب- برای ظرفیت‌های علمی و توانایی‌های منطقه‌ای جایگاه و امکان بروز ایجاد شود. مجالی فراهم شود تا دانشآموزان با هدایت معلم خود ناگفته‌های کتاب درسی را که دوست داشتند در کتاب درسی بیابند، در قالب **درس آزاد** خود تهیّه و تولید کنند.

۳. ترویج فرهنگ مطالعه، کتابخوانی و پژوهش: اختصاص بخشی از ساعت از برنامه هفتگی آموزش فارسی به کتابخوانی.

۴. ادامه منطقی ساختار و محتوای کتاب‌های فارسی ابتدایی در دوره متوسطه اول و دوم: کتاب‌های فارسی متوسطه با وجود تفاوت ساختاری و محتوایی با کتب دوره ابتدایی باید ادامه دوره ابتدایی باشد تا امکان تسلیل و جامعیّت طرح مباحث و مفاهیم آموزش زبان و ادبیات برای برنامه‌ریزان درسی و معلّمان فراهم شود.

رویکردهای حکم بر برنامه درسی فارسی متوسطه

رویکرد، جهت‌گیری اساسی نسبت به یاددهی و یادگیری و ابعاد گوناگون آن در حوزه برنامه‌ریزی درسی است.

رویکرد عام این برنامه، بر بنیاد «برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران»، یعنی شکوفایی فطرت الهی، استوار است و تأثیف و سازماندهی کتاب با توجه به عناصر پنجگانه (علم، تفکر، ایمان، اخلاق، عمل) و جلوه‌های آن در چهار پهنه «خود، خلق، خلقت و خالق» انجام گرفته است.

رویکرد اصلی: رویکرد مهارتی

توانایی‌های خوانداری زبان، مهارت‌هایی هستند که در پی آموزش، تمرین، تکرار، کار و گفتار کسب می‌شوند

کمتر حرف بزنیم و بیشتر به داشن آموزان برای کار و گفت‌وگو فرصت بدھیم

کالبدشکافی عملی متون و بررسی آن‌ها در سه قلمرو زبانی، ادبی و فکری

مهارت دانش‌آموز در نقد عملی

رویکرد پیکره نگر (کلی) - حرکت از گل به جزء

رویکرد فعالیت محور - بخش قابل توجهی ماهیت زبان و ادبیات فارسی، مهارتی است

رویکرد تلفیقی - ارائه تلفیقی درس زبان و ادبیات فارسی با توجه به ماهیت تلفیقی و در هم تنیده این دو درس

رویکرد ساختاری - هدف از آموزش زبان و ادبیات در نهایت تسلط دانش‌آموز بر ساختارهای تشکیل دهنده زبانی و ادبی است

رویکرد نقش‌گرایی - زبان و ادبیات ابزاری برای بیان معانی است - صورت و ساخت ظاهری زبان اصل نیست بلکه نقش و معنای زبان مهم است

رویکرد ارتباطی - تأکید بیشتر بر درک مطلب به جای تولید زبان و ادبیات

آموزش مهارت‌های خوانداری

اهداف آموزشی کل کتاب علوم و فنون ادبی پایه دهم:

- ۱) آشنایی با مبانی علوم و فنون ادبی
- ۲) تقویت توانایی درک مفاهیم و مضامین متون ادبی
- ۳) پرورش توانایی و مهارت در «خوانش صحیح» و درک مفاهیم و مضامین متون ادبی
- ۴) رشد مهارت نقد و بررسی (کالبد شکافی) متن در سه قلمرو «زبانی، ادبی و فکری»
- ۵) آشنایی با سیر تاریخی زبان و ادبیات فارسی «از پیش از اسلام تا قرن هفتم»
- ۶) تقویت توانایی و مهارت تحلیل و بررسی آثار ادبی در نمونه‌های ارائه شده
- ۷) آشنا شدن با انواع شعر فارسی در دوره اوّل و دوره دوم
- ۸) آشنایی با انواع سبک شعر فارسی از دیدگاه ملک‌الشعراءی بهار
- ۹) آشنایی با انواع نثر فارسی از دیدگاه ملک‌الشعراءی بهار
- ۱۰) آشنایی با ویژگی‌های سبک خراسانی
- ۱۱) تقویت توانایی بررسی سبک‌شناختی آثار نظم و نثر سبک خراسانی
- ۱۲) ارتقای مهارت و توانایی مقایسه انواع نثر
- ۱۳) آشنایی با چهره‌های شاخص شاعران و نویسندهای هر دوره

- ۱۴) پرورش توانایی استخراج نکات زبانی ادبی و فکری متن ادبی شعر و نثر
- ۱۵) رشد توانایی پیدا کردن ویژگی‌های سبکی در نمونه‌های ارائه شده
- ۱۶) تقویت حس "شنیداری در دریافت آهنگ و موسیقی برخاسته از کلام
- ۱۷) آشنایی با عوامل تأثیرگذار در شعر فارسی (لحن، عاطفه، وزن و قافیه)
- ۱۸) آشنایی و مهارت تشخیص زیبایی‌های سخن: «بدیع لفظی، واج‌آرایی، سجع، موازنہ و جناس»
- ۱۹) پرورش علاقه‌مندی به تحلیل و بررسی آثار ادبی مربوط به این دوره
- ۲۰) تقویت علاقه‌مندی به مطالعه متون نظم و نثر مربوط به این دوره
- ۲۱) پرورش مهارت بلاغت و فصاحت در سخن برای بهره‌گیری از التذاذ ادبی

بررسی ساختار و محتوای کتاب علوم و فنون ادبی دهم:

این کتاب از چهار مبحث کلی در چهار فصل با عنوان‌های زیر تشکیل شده است:

۱) کلیات

۲) تاریخ ادبیات و سبک‌شناسی

۳) موسیقی شعر

۴) زیبایی‌شناسی (بدیع لفظی)

بنابراین ساختار و محتوای هر بخش به دلیل ماهیت آن علوم از هم متفاوت خواهد بود. این کتاب مهارت‌های خواندن، شنیدن، سخن‌گفتن و مهارت‌های خاص ادبیات؛ یعنی نقد، تحلیل، موسیقی شعر و آرایه‌های ادبی را در بر دارد.

توجه:

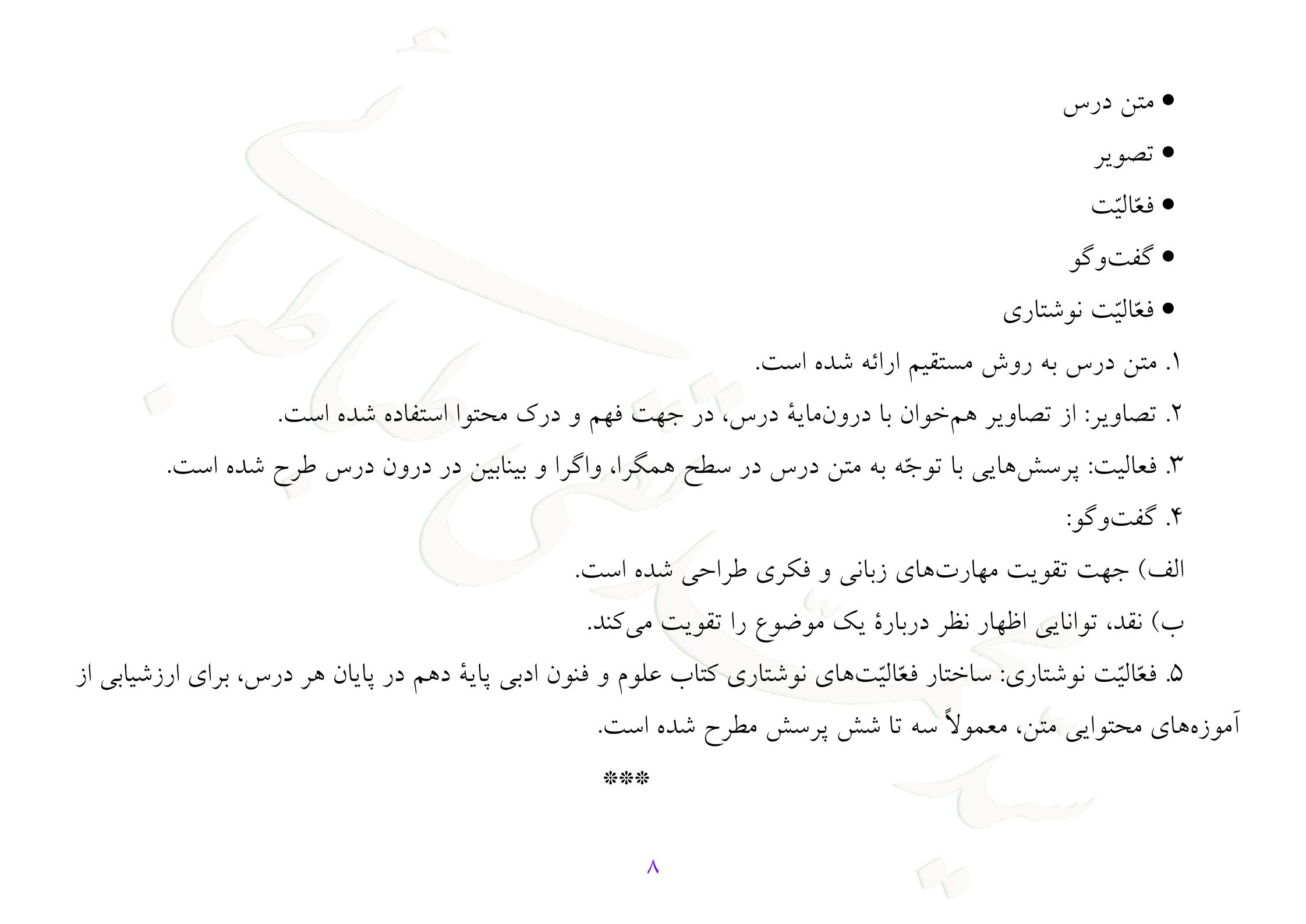
الف) کتاب با ستایش آغاز و به نیایش پایان می‌پذیرد.

ب) کتاب در چهار فصل تنظیم شده است.

پ) در هر فصل چهار یا پنج درس آورده شده است.

ت) کتاب شامل هفده درس است.

ث) عناوین هر درس شامل:

● متن درس

● تصویر

● فعالیت

● گفت و گو

● فعالیت نوشتاری

۱. متن درس به روش مستقیم ارائه شده است.

۲. تصاویر: از تصاویر هم خوان با درون‌مایه درس، در جهت فهم و درک محتوا استفاده شده است.

۳. فعالیت: پرسش‌هایی با توجه به متن درس در سطح همگرا، واگرا و بینابین در درون درس طرح شده است.

۴. گفت و گو:

الف) جهت تقویت مهارت‌های زبانی و فکری طراحی شده است.

ب) نقد، توانایی اظهار نظر درباره یک موضوع را تقویت می‌کند.

۵. فعالیت نوشتاری: ساختار فعالیت‌های نوشتاری کتاب علوم و فنون ادبی پایه دهم در پایان هر درس، برای ارزشیابی از آموزه‌های محتوایی متن، معمولاً سه تا شش پرسش مطرح شده است.

بنابراین ساختار و محتوای هر بخش به دلیل ماهیّت آن علوم از هم متفاوت خواهد بود. این کتاب مهارت‌های خواندن، شنیدن، سخن‌گفتن و مهارت‌های خاص ادبیات؛ یعنی نقد، تحلیل، موسیقی شعر و آرایه‌های ادبی را در بر دارد.

در فصل اوّل (کلّیّات)، به شیوهٔ قیاسی با حرکتی از کل به جزء اطّلاعاتی مختصر دربارهٔ مبانی علوم و فنون ادبی ارائه می‌شود. این فصل رویکرد اصلی کتاب را بیان می‌کند و چگونگی بررسی ساختار و محتوا را در جریان آموزش برای مخاطبان روشن می‌سازد.

در فصل دوم (تاریخ ادبیات و سبک‌شناسی)، سیر تاریخی زبان و ادبیات فارسی (پیش از اسلام تا قرن هفتم) تبیین می‌شود و در کنار ویژگی‌های تاریخی به ویژگی‌های سبکی آثار نظم نثر ادبی نیز پرداخته می‌شود.

در فصل سوم (موسیقی شعر)، یکی از ارکان فنون ادبی یعنی عروض و قافیه آموزش داده می‌شود تا خواننده با یادگیری آن بتواند وزن و آهنگ مناسب را تشخیص دهد.

در فصل چهارم (زیبایی شناسی)، دانش آموز با پهنهٔ دیگری از قلمرو ادبی یعنی آرایه‌ها و زیبایی‌های سخن (بدیع لفظی) آشنا شده و آموخته‌هایش را در متون ادبی به کار می‌بندد.

بخش خودآرزیابی‌های نوشتاری:

برای تعمیق آموخته‌ها مجموعهٔ فعالیّت‌هایی در متن و پایان درس‌ها تدوین شده است این فعالیّت‌ها مطالب خاصی را آموزش دنبال می‌کند. فعالیّت‌های پایان دروس دانش آموز را به کسب به مهارت در فنون ادبی آموخته شده ترغیب می‌کند.

فعالیّت‌های پایان فصول نیز با عنوان کارگاه تحلیل فصل، نمونه‌هایی در اختیار خواننده می‌گذارد تا آموخته‌های فصل را به طور عملی به کار بندد.

در این کتاب برای هر درس، حدود سه یا چهار تمرين در نظر گرفته شده است. تمرين‌ها در مسیری منطقی و منطبق بر آموزش‌های علوم و فنون ادبی تدوین و تنظیم شده‌اند. حدود ۵۰ تا ۵۵ تمرين در این کتاب وجود دارد که برای تحقیق مهارت‌های زیر (گاه نیز چند مهارت تلفیقی) در نظر گرفته شده‌اند:

۱. مهارت زبانی

۲. مهارت‌های ادبی

۳. مهارت درک مطالب محتوای متن درس

۴. کالبد شکافی عملی متن در سه قلمرو: زبانی، فکری و ادبی

توصیه‌ها و پیشنهادها:

۱. به دلیل پیوستگی و ارتباط تنگاتنگ مطالب، همزمانی انجام فعالیّت‌ها توصیه می‌شود. اما نکته مهم آن است که تمرين‌های مربوط به دانش‌های زبانی و ادبی باید پس از تدریس این نکات در کلاس انجام شود.

۲. در پاسخ به فعالیّت‌ها، نظارت و هدایت آموزشی دبیر لازم است.

۳. ارزشیابی در پایان هر درس، موقعیّتی را برای ارزشیابی مستمر فراهم می‌سازد.

کلیاتی مربوط به خوانش متن:

فرایند خواندن را یکی از کارکردهای مهم و اثرگذار کنش‌های زبانی در فربه‌سازی اندیشه و رشد و پرورش شخصیت فکری به شمار می‌آورند؛ زیرا «خواندن» یک اثر مكتوب، متن نوشتار را به گفتاری پویا و زنده تبدیل می‌کند که در جریان شکل‌گیری آن، عوامل دیگری نظیر فضای فکری و جهان‌نگری خواننده، زمینه، موقعیت، لحن کلام و ... سبب می‌شوند تا معانی و برداشت‌های تازه‌ای از اثر پدیدار شود.

بنابراین خواندن یک اثر، پیوندی است میان متن و خواننده؛ به بیان دیگر، خواندن یک عمل تعاملی است که بین عناصر متن و خلاقیت‌های ذهنی خواننده ایجاد می‌شود.

گیرنده پیام

خواننده معنای‌آفرین و تصویرساز

فرستنده پیام

پیام فرستنده (نویسنده یا شاعر) برای آنکه به‌طور کامل به گیرنده (شنونده) منتقل شود، نیازمند خواننده‌ای معنای‌آفرین و تصویرساز است تا با نیروی درک و تخیل و آفرینش ذهن خود، خلق هنری را به پایان برساند.

خواش دقت متن

انتخاب آهنگ صحیح

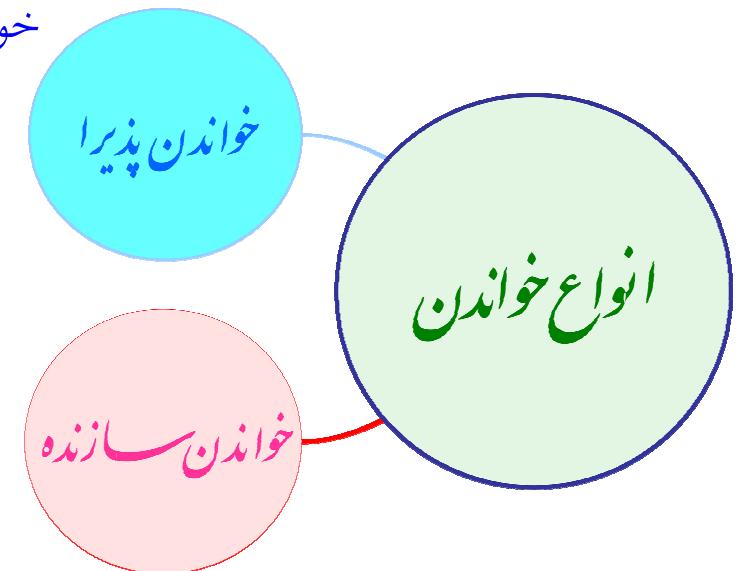
درنگ بچ

انتخاب مناسب جایگاه تکیه

تلخ دست واژه ها

خواننده تنها خود را به درک و دریافت جمله به جمله متن محدود و مقید می‌کند، پیکره کلی متن را نمی‌بیند، تنها به اجزا و پاره‌ها توجه می‌کند و در نتیجه تصویر درستی از کلیت اثر نمی‌تواند به دست آورد.

خواننده بر پایه جریان فعال ذهنی خود و دریافت معنا و تصاویر و تخیل حاکم بر فضای کلی اثر، فرایند خواندن را پیش می‌برد و ارتباط ویژه‌ای با متن برقرار می‌سازد. در این شیوه کوشش خواندن یک فعالیت پویا و اثربار است.

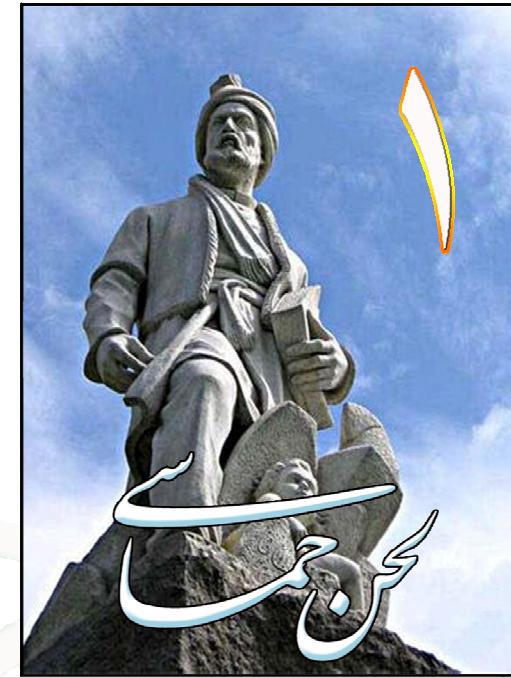

گویا پژوهه خواندن هنگام فرآیند محتواگش هست از ادبی - هنری است

وقتی خواننده هنگام خواندن، خود را در فضای حسی- عاطفی اثر می‌یابد، در واقع با آن همراه و هم‌حس می‌شود. این ایجاد هم‌سویی و هم‌حسی با متن سبب می‌شود که خواننده هستی خود را با خلق و خوی و منش قهرمان اثر همراه و یکسان ببیند و در خود دگرگونی و تحولی احساس کند. تبدیل به دیگری شدن در جریان خوانش یک اثر چونان شناخت حقیقت و

هویّت خویشتن، با ارزش است؛ البته ناگفته نماند که کنش خواندن افزون بر کارکرد تعالیٰ بخشی و دگرگون کننده، ممکن است به سبب آگاهی‌های نادرست و نارسای خوانندگان نه تنها قابلیّت‌های زبانی، تصویری و شنیداری متن را آشکار نسازد، با خوانشِ سطحی و ناقص، ویژگی‌های اثرگذار نوشته را بی‌اثر گرداند.

النوعان

انتقال دلاوری و شجاعت موجود در متن به خواننده

متناسب با محتوای اثر حماسی

کوبنده و استوا

«فعولن فعولن فعولن فعل»

خط آهنگ (وزن) شعر

ایجاد کشش آویی در آهنگین بخش بگمه

ادای درست و کامل تشدید

خداوند نام و خداوند جای
خداوند روزی ده رهنمای

برون شد به نخجیر چون نره شیر

کمندی به دست، اژدهایی به زیر

استفاده از حرکات عتایل دست، بدن و صور

توجه به آهنگ های منسقی و فصلنامی ها

حماسه ها داستان های بلند و کاملی هستند و انواع لحن
ها را در خود دارند؛ تعلیمی، غنایی، ستایش، مدح، وصف، گفت و گو و ... و خواننده باید با توجه به همه شرایط موجود در
متن به کار خود بپردازد و به این آهنگ های فرعی در فضای حماسه توجه داشته باشد.

تعریف کردن صمیمانه حکایت با آهنگی نرم و ملایم به گونه‌ای
که شنونده از آن پند گیرد یا تحت تأثیر واقع شود.

برگزیدن لحن خاص با توجه به موضوع، محتوا و فضای کلی متن
خواندن متن شبیه به تعریف یک واقعه یا حادثه پندآموز یا طنز
سرعایت سجع‌ها و قرار دادن تأکید جملات بر روی آن‌ها
خواندن اشعار داخل روایت بالحنی مناسب
سرعایت دقیق علامت نگارشی
آرامش و اطمینان در خواندن همچون فردی که از ماجرا آگاهی دارد
افزودن بر تأثیر کلام با سکون‌ها و سکوت‌ها
خواندن به گونه‌ای که شنونده را مستحاق و متظر شنیدن بقیه ماجرا کند
سرعت خواندن حکایات از دیگر نوشه‌ها کمتر است
نگاه خواننده در حین خواندن به فهم مخاطبان یاری رساند
تغییرهای مناسب آهنگ به تناسب شخصیت‌ها
سرعایت دقیق فراز و فرودهای آوایی مناسب با جریان داستان برای ایجاد حالت کشش و انتظار در شنونده

آنچه

گفت استاد: میر درس از یاد
یاد باد آنچه به من گفت استاد

از این گونه

که هر کس دو گو

گفت و گو هم عاد

شکل های گوناگون دارد و با توجه به فضا و عواطف داستان شکل و لحن خاص می یابد

۱۸

دو نفر به شرح دلاوری ها و نژاد و افتخارات خود بالحنی حماسی می پردازند : رستم و اسفندیار

رجسه خوانن

توجه به کشنش های آوایی و جملات پرسشی

توجه به فروکش های لحن پاسخ گوینده

حفظ حس غرور و خودخواهی در جملات پرسش گر

در نظر گرفتن حس گفتن جملات عاقلانه و حکیمانه در جملات پاسخ گو

استفاده از دست و صورت و بدن در تفهیم موضوع

منظره

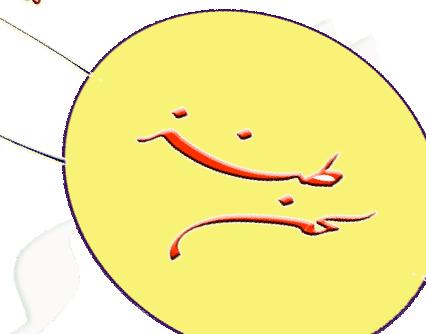
مناظره: مناظره رقابت کردن با یکدیگر در بحث و گفت‌و‌گو یا پرسش و پاسخ است. در این نوشه‌ها معمولاً لحن پرسش‌کننده تند و محکم، به دور از خردگرایی و همراه با فخر فروشی است؛ در حالی که لحن پاسخ‌دهنده همواره آرام و متین و توأم با خرد است؛ به عبارت دیگر پرسش‌گر که فکر می‌کند برحق است، سؤالی را از طرف مقابل می‌پرسد اماً چنان پاسخی می‌شنود که دیگر حرفی برای گفتن نمی‌ماند. خواننده چنین متنی می‌تواند همانند یک بازیگر نقش‌آفرینی کند؛ یعنی در عین حال دو لحن را با دو چهره متفاوت بیان کند. گاه با این طرف و آن طرف رفتن، جایگاه و صدای خود را تغییر می‌دهد که مفهوم را بهتر بتواند بیان کند.

بهترین مناظره‌های ادبیات فارسی عبارتند از: مست و محتسب از پروین اعتصامی، فرهاد و خسرو از نظامی.

در گفت‌و‌گوها باید:

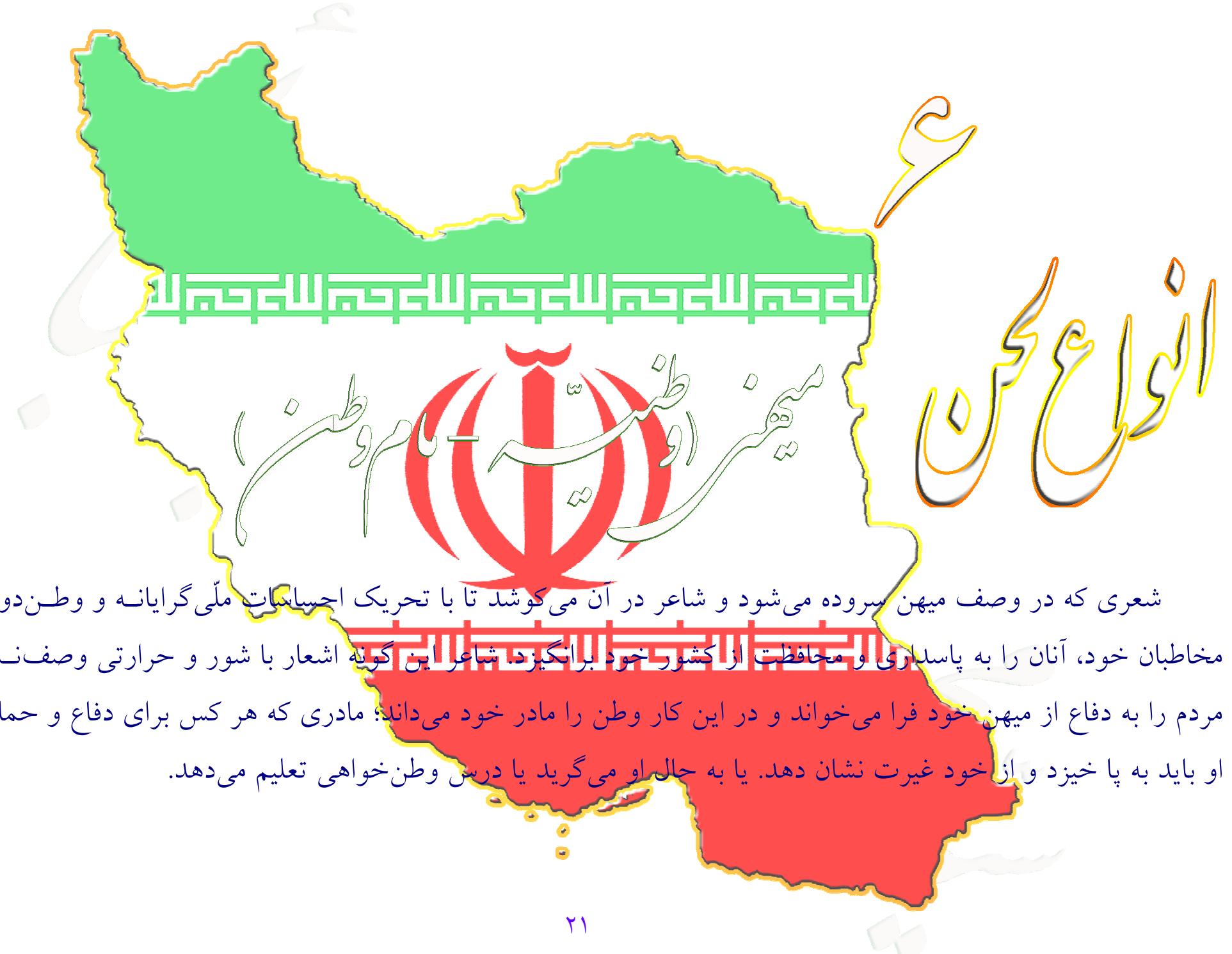
۱. لحن دو طرف گفت‌و‌گو را در نظر گرفت.
۲. اگر گفت‌و‌گو دارای راوی باشد، لحن راوی را نیز باید به دیگر لحن‌ها افزود.
۳. رعایت عواطف و احساسات دو طرف مکالمه، کار را برای شنونده جذاب می‌کند.
۴. گرفتن حالت دو طرف به خود باعث تمایز گفته‌ها می‌شود.
۵. رعایت لحن گفتار به تناسب موقعیت شغلی و اجتماعی افراد، ضرورت دارد.

از این

از قدیم در نظم و نثر فارسی رایج بوده است
بیشتر در قالب حکایت خودزنمایی کرده است

جهلات پایانی بیشترین تأثیر را بد نحو از نهاد می‌گذارد
معمولآً در پایان به نتیجه می‌رسد و نحو از نهاد را می‌ختنداند

شعری که در وصف میهن سروده می شود و شاعر در آن می کوشد تا با تحریک احساسات ملی گرایانه و وطن دوستانه مخاطبان خود، آنان را به پاسداری و محافظت از کشور خود برانگیرد. شاعر این گونه اشعار با شور و حرارتی وصف نشدنی، مردم را به دفاع از میهن خود فرا می خواند و در این کار وطن را مادر خود می داند؛ مادری که هر کس برای دفاع و حمایت از او باید به پا خیزد و از خود غیرت نشان دهد. یا به حال او می گرید یا درس وطن خواهی تعلیم می دهد.